

Regeringens proposition

1989/90:142

om godkännande av Europarådets
konvention mot dopning

Prop.
1989/90:142

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i
bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 5 april 1990

På regeringens vägnar

Odd Engström

Ingela Thalén

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner en av Europarådet den 16
november 1989 upprättad konvention mot dopning.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 5 april 1990

Närvarande: statsrådet Engström, ordförande, och statsråden S. Andersson, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Thalén, Freivalds, Wallström, Lööw, Persson, Molin, Sahlin, Larsson och Åsbrink

Föredragande: statsrådet Thalén

Proposition om godkännande av Europarådets konvention mot dopning

1 Inledning

Europarådet formulerade redan på 1960-talet följande rekommendation när det gäller att definiera begreppet dopning: "Dopning är friska människors bruk av eller administrering av kroppsfrämmande ämnen i någon form eller fysiologiska substanser som tillföres kroppen i onormala mängder eller på ett onormalt sätt med den enda avsikten att höja prestationsförmågan i tävling på ett konstlat och osportsligt sätt. Dessutom måste olika psykologiska metoder att öka den sportsliga prestationsförmågan betraktas som dopning."

De preparat som används i dopningssammanhang är till övervägande del att hänföra till läkemedel. De används dock i dessa sammanhang inte alltid på medicinska indikationer och ofta i helt andra doseringar än som avsetts vid terapeutiskt bruk. Dopning är därför inte bara en idrottsetisk fråga utan kan också innebära en hälsorisk för utövaren. Dessutom har bruket av vissa substanser, såsom anabola steroider, spritt sig utanför den egentliga idrottsrörelsen, bl. a. till privata motionsanläggningar där idrottsrörelsen inte har något inflytande. Dopning har därmed kommit att bli också ett samhällsligt problem.

Den allmänt vedertagna definitionen på dopning är numera den av Internationella olympiska kommittén (IOC) fastställda, eftersom de flesta länder och internationella specialidrottsförbund i världen hänvisar till den i sina egna regler. Definitionen, som är från år 1986, lyder: "Dopning är användandet av substanser tillhörande de olika grupperna av förbjudna medel, men också användandet av illegala metoder, som t.ex. blod-dopning." Härtill hör den av IOC framtagna listan över substanser som är att betrakta som dopningsmedel. Listan har senast reviderats i april 1989, då bl. a. tillväxthormon fördes till de förbjudna substanserna.

Arbetet inom Europarådet har lett fram till en konvention mot dopning, vars text godkändes av idrottsministrarna vid ett möte i Reykjavik sommaren 1989. Europarådets ministerkommitté beslöt att öppna konventio-

nen för undertecknande den 16 november 1989, och konventionen undertecknades samma dag av 15 länder, däribland Sverige. Konventionen har trätt i kraft den 1 mars i år.

Konventionstexten har remitterats till ett antal myndigheter och organisationer samtidigt som yttranden inhämtats över en på uppdrag av socialdepartementet upprättad promemoria (Ds 1989:60) Åtgärder mot doping.

Till protokollet i detta ärende bör fogas dels konventionstexten i engelsk lydelse som *bilaga 1* och en översättning till svenska av texten som *bilaga 2*, dels en förteckning över remissinstanserna som *bilaga 3*.

Efter samråd med statsrådet Lönnqvist anholder jag att nu få anmäla frågan om godkännande av Europarådets konvention mot dopning.

2 Europarådets konvention mot dopning

2.1 Bakgrund

Vid ett informellt idrottsministermöte i juni 1988 beslöts att Europarådet för att förstärka organisationens ledande roll i kampen mot dopning skulle utarbeta en konvention i ämnet vilken skulle vara öppen för undertecknande även av icke-medlemsstater. Ett sådant instrument skulle baseras på tidigare accepterade Europaråds-texter, såsom rekommendationen nr R(84)19 om en europeisk stadga mot dopning inom idrotten. En konvention skulle bl. a. innebära en uppmuntran till dem som redan är engagerade i kampen mot dopning och ett tecken på Europas bestämda avsikt att föra det arbetet vidare.

Vederbörande styrkommitté (CDDS) inom Europarådet utarbetade ett konventionsutkast som förelades det sjätte europeiska idrottsministermötet i Reykjavik i juni 1989. Utkastet till konventionstext godkändes av fackministrarna och fastställdes slutligt av Europarådets ministerkommitté, som också beslöt öppna konventionen för undertecknande. Den 16 november 1989 undertecknades konventionen av 15 länder, nämligen Belgien, Danmark, Finland, Frankrike, Italien, Liechtenstein, Luxemburg, Norge, Polen, San Marino, Schweiz, Spanien, Storbritannien, Sverige och Turkiet.

Flertalet länder, däribland Sverige, undertecknade konventionen med förbehåll för ratifikation. Utan sådant förbehåll undertecknade tre länder, nämligen Danmark, Norge och Storbritannien. Sedan dels även Ungern undertecknat konventionen utan ratifikationsförbehåll, dels San Marino ratificerat konventionen, trädde denna i kraft den 1 mars 1990.

Ikraftträdandet innebär bl. a. att den övervakningsgrupp som förutses i konventionen kan beräknas hålla sitt första möte i juli eller augusti 1990. I övervakningsgruppen deltar som röstberättigade medlemmar de stater för vilka konventionen är i kraft. Det är mot denna bakgrund som jag anser det angeläget att Sverige snarast ansluter sig till konventionen.

Av konventionens inledning framgår att konventionen från början står öppen för anslutning inte bara av Europarådets medlemsstater (f. n. 23 till antalet) och de fyra stater som anslutit sig till den europeiska kulturkonventionen utan även av andra stater som deltagit i utarbetandet av texten, nämligen Canada och USA. Ytterligare stater kan inbjudas att ansluta sig (artiklarna 16 och 11:1f), och så har i vissa fall redan skett.

Konventionens syfte är att minska och slutligen avskaffa dopning inom idrotten. Konventionsstaterna åtar sig att verka för detta syfte inom ramar för respektive lands konstitutionella befogenheter (artikel 1).

I artikel 2 definieras uttrycken "dopning inom idrott", "farmakologiska grupper av dopningsmedel eller dopningsmetoder" samt "idrottsmän och idrottsskvinnor". Den förstnämnda definitionen bygger på de kriterier som tillämpas av de internationella idrottsorganisationerna och som syftar till att förbjuda ämnen och metoder som höjer prestationsförmågan på ett osportsligt sätt och som antingen har negativa effekter på brukarens hälsa eller är onödiga för normalt friska personer, vilket idrottsutövare förutsätts vara.

Definitionen av farmakologiska grupper av dopningsmedel eller dopningsmetoder utgår från den av IOC fastställda lista som fogats som bilaga till konventionen (Appendix). Denna lista gäller provisoriskt från konventionens ikraftträdande fram till den tidpunkt då den förutsedda övervakningsgruppen har hunnit godkänna den och eventuellt ändra den (artikel 2:2).

Eftersom det i konventionsstaternas administrationer sannolikt finns flera departement och myndigheter etc. som är berörda av dopningsfrågor krävs, i artikel 3:1, att staterna samordnar sin politik och åtgärder internt. Berörda instanser kan vara t. ex. de som sysslar med idrott och fysisk fostran, hälso- och sjukvård, veterinärmedicin eller polis- eller tullfrågor.

Konventionsstaterna skall säkerställa en praktisk tillämpning av konventionen, men eftersom det, å andra sidan, inte har varit avsikten att frånta idrottsrörelsen dess ansvar hänvisas i artikel 3:2 särskilt till möjligheten att anförtro genomförandet av vissa av konventionens bestämmelser åt t. ex. en idrottsorganisation.

Parterna skall genom lagstiftningsåtgärder eller administrativa åtgärder begränsa tillgången till och bruket av förbjudna dopningsmedel och dopningsmetoder, i synnerhet anabola steroider (artikel 4:1). Enligt artikel 4:2 skall länder eller idrottsorganisationer stipulera som villkor för bidragsgivning att föreskrifter mot dopning följs. Parterna skall vidare bl. a. bistå sina idrottsorganisationer med finansiering av dopningskontroller och analyser, främja dopningskontroller i och utom tävling samt underlätta överenskomelser om dopningskontroller i andra länder (artikel 4:3).

Varje konventionsstat åtar sig att upprätta eller underlätta upprättandet av ett eller flera laboratorier för dopningskontroll och att bistå sina idrottsorganisationer så att de får tillträde till sådana i andra länder (artikel 5:1). Laboratorierna förutses få visst stöd (artikel 5:2).

Parterna skall vidare genomföra utbildningsprogram och informations-

kampanjer om dopningens hälsorisker och dess menliga inverkan på idrottens etiska värden. Forskning rörande idrottsträning skall uppmuntras (artikel 6).

En viktig del av konventionen (artikel 7) rör staternas samarbete med idrottsorganisationerna om åtgärder som skall vidtas av organisationerna. Här märks bl. a. harmonisering av bestämmelser mot dopning och regler för dopningskontroll samt disciplinära åtgärder. Idrottsorganisationerna skall också uppmuntras att samarbeta internationellt så som det är tänkt att konventionsstaterna skall göra det (artikel 8). Information om konventionens tillämpning skall tillställas Europarådets generalsekreterare (artikel 9).

För att övervaka tillämpningen av konventionen upprättas en övervakningsgrupp, där varje ratificerande stat har en röst. Andra stater, för vilka konventionen är öppen, kan delta som observatörer (artikel 10). Övervakningsgruppen kan bl. a. godkänna dopningslistan (Appendix) och ändringar i denna samt reglerna för godkännande av laboratorier (artikel 11). Gruppen rapporterar till Europarådets ministerkommitté (artikel 12).

Hur förslag till ändringar i konventionens artiklar skall hanteras regleras i artikel 13. Artiklarna 14–19 innehåller slutbestämmelser som reglerar undertecknande, ratifikation, ikraftträdande, uppsägning etc.

2.3 Överväganden

Mitt förslag: Riksdagen godkänner Europarådets konvention mot dopning.

Remissinstanserna: Rikspolisstyrelsen, socialstyrelsen, kammarrätten i Stockholm och Sveriges Riksidrottsförbund tillstyrker, och riksåklagaren, konsumentverket och hovrätten över Skåne och Blekinge har inget att invända mot att Sverige ratificerar konventionen. Riksidrottsförbundet (RF) finner att konventionen ligger helt i linje med det arbete mot dopning som genomförts i Sverige och som drivits av svenska företrädare i olika internationella sammanhang. RF skulle med tillfredsställelse hälsa att konventionen ratificeras. Socialstyrelsen anser en ratifikation önskvärd. Rikspolisstyrelsen anför att arbetet mot dopning inom idrotten bör intensifieras även på det internationella planet. Hovrätten finner att en ratifikation skulle ligga väl i linje med Sveriges strävanden att inta en framskjuten position på det internationella planet.

Vad beträffar förutsättningarna att uppfylla konventionens bestämmelser anför riksåklagaren, att de åtaganden som skulle bli följden av en ratificering synes kunna uppfyllas för Sveriges del utan särskilda insatser. Enligt hovrättens bedömning har Sverige redan gjort det mesta av det som konventionen förutsätter att en ratificerande stat skall göra. RF konstaterar överensstämmelse mellan konventionen och de regler som RF-organisationerna tillämpar.

Skälen för mitt förslag: Sverige för en aktiv kamp mot dopning inom idrotten, både nationellt och internationellt. Såväl regering och myndigheter som idrottsrörelsen är engagerade i arbetet. Den nordiska anti-dopingkonvention som upprättats mellan idrottsförbunden i Norden har i flera stycken stått som förebild för Europarådets konvention. Svenska och övriga nordiska företrädare har aktivt deltagit i utarbetandet av den senare. Europarådskonventionen är emellertid inte en slutpunkt utan snarare en utgångspunkt för fortsatta och intensifierade insatser mot dopning. Om Sverige vill spela en aktiv roll från början i det konventionsreglerade samarbetet är det angeläget att vårt land ratificerar konventionen i så god tid att vi omedelbart kan ta säte och stämma i den övervakningsgrupp som skall upprättas senast ett år efter konventionens ikraftträdande. Konventionen trädde i kraft den 1 mars i år och övervakningsgruppen beräknas hålla sitt första möte i juli eller augusti i år.

En förutsättning för ett trovärdigt deltagande i övervakningsgruppens arbete är naturligtvis att en ratificerande stat för egen del vidtar åtgärder för att uppfylla konventionens krav. I Sverige har sådana åtgärder vidtagits av myndigheter och idrottsorganisationer, var för sig och i samverkan. Sammantagna torde åtgärderna redan nu motsvara konventionskraven.

Detta utesluter inte att ytterligare insatser mot dopning behövs. Det är mot den bakgrunden som socialdepartementet i samråd med bostadsdepartementet har låtit undersöka möjligheterna att via ändringar i lagstiftningen minska tillgången på dopningspreparat. Uppdraget har redovisats i promemorian (Ds 1989:60) Åtgärder mot dopning. I promemorian läggs fram förslag bl. a. om kompletterande lagbestämmelser för att motverka ett icke medicinskt betingat bruk av vissa typer av dopningspreparat, bl. a. beredningar av syntetiska anabola steroider. Promemorian har, som nämnts, remissbehandlats och förslagen i denna bereds för närvarande i socialdepartementet med inriktning på en proposition till riksdagen under innevarande år. En given utgångspunkt för det ärendets behandling kommer att vara bestämmelserna i Europarådets konvention mot dopning. Enligt min mening förutsätts emellertid inte att någon lagändring eller någon annan särskild åtgärd genomförs för att Sverige, i likhet med bl. a. Danmark och Norge, skall kunna ansluta sig till konventionen. En svensk anslutning bör ske så snart som möjligt.

3 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att godkänna Europarådets konvention mot dopning.

Ärendet bör behandlas under innevarande riksmöte.

4 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

Preamble

The member States of the Council of Europe, the other States party to the European Cultural Convention, and other States, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members for the purpose of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage and of facilitating their economic and social progress;

Conscious that sport should play an important role in the protection of health, in moral and physical education and in promoting international understanding;

Concerned by the growing use of doping agents and methods by sportsmen and sportswomen throughout sport and the consequences thereof for the health of participants and the future of sport;

Mindful that this problem puts at risk the ethical principles and educational values embodied in the Olympic Charter, in the International Charter for Sport and Physical Education of Unesco and in Resolution (76) 41 of the Committee of Ministers of the Council of Europe, known as the "European Sport for All Charter";

Bearing in mind the anti-doping regulations, policies and declarations adopted by the international sports organisations;

Aware that public authorities and the voluntary sports organisations have complementary responsibilities to combat doping in sport, notably to ensure the proper conduct, on the basis of the principle of fair play, of sports events and to protect the health of those that take part in them;

Recognising that these authorities and organisations must work together for these purposes at all appropriate levels;

Recalling the resolutions on doping adopted by the Conference of European Ministers responsible for Sport, and in particular Resolution No. 1 adopted at the 6th Conference at Reykjavik in 1989;

Recalling that the Committee of Ministers of the Council of Europe has already adopted Resolution (67) 12 on the doping of athletes, Recommendation No. R (79) 8 on doping in sport, Recommendation No. R (84) 19 on the "European Anti-Doping Charter for Sport", and Recommendation No. R (88) 12 on the institution of doping controls without warning outside competitions;

Recalling Recommendation No. 5 on doping adopted by the 2nd International Conference of Ministers and Senior Officials responsible for Sport and Physical Education organised by Unesco at Moscow (1988);

Determined however to take further and stronger co-operative action aimed at the reduction and eventual elimination of doping in sport using as a basis the ethical values and practical measures contained in those instruments,

Have agreed as follows:

Article I

Aim of the Convention

The Parties, with a view to the reduction and eventual elimination of doping in sport, undertake, within the limits of their respective constitutional provisions, to take the steps necessary to apply the provisions of this Convention.

Definition and scope of the Convention

1. for the purposes of this Convention:
 - a. "doping in sport" means the administration to sportsmen or sportswomen, or the use by them, of pharmacological classes of doping agents or doping methods;
 - b. "pharmacological classes of doping agents or doping methods" means, subject to paragraph 2 below, those classes of doping agents or doping methods banned by the relevant international sports organisations and appearing in lists that have been approved by the Monitoring Group under the terms of Article 11.1.b;
 - c. "sportsmen and sportswomen" means those persons who participate regularly in organised sports activities.
2. Until such time as a list of banned pharmacological classes of doping agents and doping methods is approved by the Monitoring Group under the terms of Article 11.1.b, the reference list in the appendix to this Convention shall apply.

Article 3

Domestic co-ordination

1. The Parties shall co-ordinate the policies and actions of their government departments and other public agencies concerned with combating doping in sport.
2. They shall ensure that there is practical application of this Convention, and in particular that the requirements under Article 7 are met, by entrusting, where appropriate, the implementation of some of the provisions of this Convention to a designated governmental or non-governmental sports authority or to a sports organisation.

Article 4

Measures to restrict the availability and use of banned doping agents and methods

1. The Parties shall adopt where appropriate legislation, regulations or administrative measures to restrict the availability (including provisions to control movement, possession, importation, distribution and sale) as well as the use in sport of banned doping agents and doping methods and, in particular, anabolic steroids.
2. To this end, the Parties or, where appropriate, the relevant non-governmental organisations shall make it a criterion for the grant of public subsidies to sports organisations that they effectively apply antidoping regulations.
3. furthermore, the Parties shall:
 - a. assist their sports organisations to finance doping controls and analyses, either by direct subsidies or grants, or by recognising the costs of such controls and analyses when determining the overall subsidies or grants to be awarded to those organisations;
 - b. take appropriate steps to withhold the grant of subsidies from public funds, for training purposes, to individual sportsmen and sportswomen who have been suspended following a doping offence in sport, during the period of their suspension.
 - c. encourage and, where appropriate, facilitate the carrying out by their

sports organisations of the doping controls required by the competent international sports organisations whether during or outside competitions; and

d. encourage and facilitate the negotiation by sports organisations of agreements permitting their members to be tested by duly authorised doping control teams in other countries.

4. Parties reserve the right to adopt anti-doping regulations and to organise doping controls on their own initiative and on their own responsibility, provided that they are compatible with the relevant principles of this Convention.

Article 5

Laboratories

1. Each Party undertakes:

a. either to establish or facilitate the establishment on its territory of one or more doping control laboratories suitable for consideration for accreditation under the criteria adopted by the relevant international sports organisations and approved by the Monitoring Group under the terms of Article 11.1.b; or

b. to assist its sports organisations to gain access to such a laboratory on the territory of another Party.

2. These laboratories shall be encouraged to:

a. take appropriate action to employ and retain, train and retrain qualified staff;

b. undertake appropriate programmes of research and development into doping agents and methods used, or thought to be used, for the purposes of doping in sport and into analytical biochemistry and pharmacology with a view to obtaining a better understanding of the effects of various substances upon the human body and their consequences for athletic performance;

c. publish and circulate promptly new data from their research.

Article 6

Education

1. The Parties undertake to devise and implement, where appropriate in co-operation with the sports organisations concerned and the mass media, educational programmes and information campaigns emphasising the dangers to health inherent in doping and its harm to the ethical values of sport. Such programmes and campaigns shall be directed at both young people in schools and sports clubs and their parents and at adult sportsmen and sportswomen, sports officials, coaches and trainers. For those involved in medicine, such educational programmes will emphasise respect for medical ethics.

2. The Parties undertake to encourage and promote research, in co-operation with the regional, national and international sports organisations concerned, into ways and means of devising scientifically based physiological and psychological training programmes that respect the integrity of the human person.

Co-operation with sports organisations on measures to be taken by them

1. The Parties undertake to encourage their sports organisations and through them the international sports organisations to formulate and apply all appropriate measures, falling within their competence, against doping in sport.

2. To this end, they shall encourage their sports organisations to clarify and harmonise their respective rights, obligations and duties, in particular by harmonising their:

a. anti-doping regulations on the basis of the regulations agreed by the relevant international sports organisations;

b. lists of banned pharmacological classes of doping agents and banned doping methods on the basis of the lists agreed by the relevant international sports organisations;

c. doping control procedures;

d. disciplinary procedures, applying agreed international principles of natural justice and ensuring respect for the fundamental rights of suspected sportsmen and sportswomen ; these principles will include:

i. the reporting and disciplinary bodies to be distinct from one another;

ii. the right of such persons to a fair hearing and to be assisted or represented;

iii. clear and enforceable provisions for appealing against any judgment made;

e. procedures for the imposition of effective penalties for officials, doctors, veterinary doctors, coaches, physiotherapists and other officials or accessories associated with infringements of the antidoping regulations by sportsmen and sportswomen;

f. procedures for the mutual recognition of suspensions and other penalties imposed by other sports organisations in the same or other countries.

3. Moreover, the Parties shall encourage their sports organisations:

a. to introduce, on an effective scale, doping controls not only at, but also without advance warning at any appropriate time outside, competitions, such controls to be conducted in a way which is equitable for all sportsmen and sportswomen and which includes testing and retesting of persons selected, where appropriate, on a random basis;

b. to negotiate agreements with sports organisations of other countries permitting a sportsman or sportswoman training in another country to be tested by a duly authorised doping control team of that country;

c. to clarify and harmonise regulations on eligibility to take part in sports events which will include anti-doping criteria;

d. to promote active participation by sportsmen and sportswomen themselves in the anti-doping work of international sports organisations;

e. to make full and efficient use of the facilities available for doping analysis at the laboratories provided for by Article 5, both during and outside sports competitions;

f. to study scientific training methods and to devise guidelines to protect sportsmen and sportswomen of all ages, appropriate for each sport.

Article 8

International co-operation

1. The Parties shall co-operate closely on the matters covered by this Convention and shall encourage similar co-operation amongst their sports organisations.

2. The Parties undertake:

a. to encourage their sports organisations to operate in a manner that promotes application of the provisions of this Convention within all the appropriate international sports organisations to which they are affiliated, including the refusal to ratify claims for world or regional records unless accompanied by an authenticated negative doping control report;

b. to promote co-operation between the staffs of their doping control laboratories established or operating in pursuance of Article 5; and

c. to initiate bilateral and multilateral co-operation between their appropriate agencies, authorities and organisations in order to achieve, at the international level as well, the purposes set out in Article 4.1.

3. The Parties with laboratories established or operating in pursuance of Article 5 undertake to assist other Parties to enable them to acquire the experience, skills and techniques necessary to establish their own laboratories.

Article 9

Provision of information

Each Party shall forward to the Secretary General of the Council of Europe, in one of the official languages of the Council of Europe, all relevant information concerning legislative and other measures taken by it for the purpose of complying with the terms of this Convention.

Article 10

Monitoring Group

1. for the purposes of this Convention, a Monitoring Group is hereby set up.

2. Any Party may be represented on the Monitoring Group by one or more delegates. Each Party shall have one vote.

3. Any State mentioned in Article 14.1 which is not a Party to this Convention may be represented on the Monitoring Group by an observer.

4. The Monitoring Group may, by unanimous decision, invite any non-member State of the Council of Europe which is not a Party to the Convention and any sports or other professional organisation concerned to be represented by an observer at one or more of its meetings.

5. The Monitoring Group shall be convened by the Secretary General. Its first meeting shall be held as soon as reasonably practicable, and in any case within one year after the date of the entry into force of the Convention. It shall subsequently meet whenever necessary, on the initiative of the Secretary General or a Party.

6. A majority of the Parties shall constitute a quorum for holding a meeting of the Monitoring Group.

7. The Monitoring Group shall meet in private.

8. Subject to the provisions of this Convention, the Monitoring Group shall draw up and adopt by consensus its own Rules of Procedure.

Article 11

1. The Monitoring Group shall monitor the application of this Convention. It may in particular:

a. keep under review the provisions of this Convention and examine any modifications necessary;

b. approve the list, and any revision thereto, of pharmacological classes of doping agents and doping methods banned by the relevant international sports organisations, referred to in Articles 2.1 and 2.2, and the criteria for accreditation of laboratories, and any revision thereto, adopted by the said organisations, referred to in Article 5.1.a, and fix the date for the relevant decisions to enter into force;

c. hold consultations with relevant sports organisations;

d. make recommendations to the Parties concerning measures to be taken for the purposes of this Convention;

e. recommend the appropriate measures to keep relevant international organisations and the public informed about the activities undertaken within the framework of this Convention;

f. make recommendations to the Committee of Ministers concerning non-member States of the Council of Europe to be invited to accede to this Convention;

g. make any proposal for improving the effectiveness of this Convention.

2. In order to discharge its functions, the Monitoring Group may, on its own initiative, arrange for meetings of groups of experts.

Article 12

After each meeting, the Monitoring Group shall forward to the Committee of Ministers of the Council of Europe a report on its work and on the functioning of the Convention.

Article 13

Amendments to the Articles of the Convention

1. Amendments to the Articles of this Convention may be proposed by a Party, the Committee of Ministers of the Council of Europe or the Monitoring Group.

2. Any proposal for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the States mentioned in Article 14 and to every State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 16.

3. Any amendment proposed by a Party or the Committee of Ministers shall be communicated to the Monitoring Group at least two months before the meeting at which it is to be considered. The Monitoring Group shall submit to the Committee of Ministers its opinion on the proposed amendment, where appropriate after consultation with the relevant sports organisations.

4. The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and any opinion submitted by the Monitoring Group and may adopt the amendment.

5. The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 4 of this Article shall be forwarded to the Parties for acceptance.

6. Any amendment adopted in accordance with paragraph 4 of this Article shall come into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 14

1. This Convention shall be open for signature by member States of the Council of Europe, other States party to the European Cultural Convention and non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, which may express their consent to be bound by:

a. signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, or

b. signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

2. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 15

1. The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date on which five States, including at least four member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of Article 14.

2. In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of signature or of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 16

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Parties, may invite to accede to the Convention any non-member State by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.

2. In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of the deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 17

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. Such withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a

period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Prop. 1989/90:142
Bilaga 1

Article 18

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 19

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the Parties, the other member States of the Council of Europe, the other States party to the European Cultural Convention, the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention and any State which has acceded or has been invited to accede to it of:

- a. any signature in accordance with Article 14;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession in accordance with Article 14 or 16;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 15 and 16;
- d. any information forwarded under the provisions of Article 9;
- e. any report prepared in pursuance of the provisions of Article 12;
- f. any proposal for amendment or any amendment adopted in accordance with Article 13 and the date on which the amendment comes into force;
- g. any declaration made under the provisions of Article 17;
- h. any notification made under the provisions of Article 18 and the date on which the denunciation takes effect;
- i. any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 16th day of November 1989, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other States party to the European Cultural Convention, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention and to any State invited to accede to it.

Reference list of pharmacological classes of doping agents and doping methods

- I. *Doping classes*
 - A. Stimulants
 - B. Narcotics
 - C. Anabolic Steroids
 - D. Beta-blockers
 - E. Diuretics
 - F. Peptide hormones and analogues
- II. *Doping methods*
 - A. Blood doping
 - B. Pharmacological, chemical and physical manipulation
- III. *Classes of drugs subject to certain restrictions*
 - A. Alcohol
 - B. Marijuana
 - C. Local anaesthetics
 - D. Corticosteroids

Examples

- I. *Doping classes*
 - A. Stimulants e.g.:
 - amfepramone
 - amfetaminil
 - amiphenazole
 - amphetamine
 - benzphetamine
 - caffeine*
 - cathine
 - chlorphentermine
 - clobenzorex
 - clorprenaline
 - cocaine
 - cropropamide (component of "micoren")
 - crothetamide (component of "micoren")
 - dimetamfetamine
 - ephedrine
 - etafedrine
 - ethamivan
 - etilamfetamine
 - fencamfamin
 - fenetylline
 - fenproporex
 - furfenorex
 - mefenorex
 - methamphetamine
 - methoxyphenamine
 - metylephedrine
 - methylphenidate
 - morazone

* For caffeine, the definition of a positive depends upon the following: — if the concentration in urine exceeds 12 micrograms/ml.

nikethamide
pemoline
pentetrazol
phendimetrazine
phenmetrazine
phentermine
phenylpropanolamine
pipradol
prolintane
propylhexedrine
pyrovalerone
strychnine

and related compounds

B. Narcotic analgesics e.g.:

alphaprodine
anileridine
buprenorphine
codeine
dextromoramide
dextropropoxyphene
diamorphine (heroin)
dihydrocodeine
dipipanone
ethoheptazine
ethylmorphine
levorphanol
methadone
morphine
nalbuphine
pentazocine
pethidine
phenazocine
trimeperidine

and related compounds

C. Anabolic steroids e.g.:

bolasterone
boldenone
clostebol
dehydrochlormethyltestosterone
fluoxymesterone
mesterolone
metandienone
metenolone
methyltestosterone
nandrolone
norethandrolone
oxandrolone
oxymesterone

oxymetholone
 stanozolol
 testosterone*

and related compounds

D. Beta-blockers e.g.:

acebutolol
 alprenolol
 atenolol
 labetalol
 metoprolol
 nadolol
 oxprenolol
 propranolol
 sotalol

and related compounds

E. Diuretics e.g.:

acetazolamide
 amiloride
 bendroflumethiazide
 benzthiazide
 bumetanide
 canrenone
 chlormerodrin
 chlortalidone
 diclofenamide
 ethacrynic acid
 furosemide
 hydrochlorothiazide
 mersalyl
 spironolactone
 triamterene

and related compounds

F. Peptide hormones and analogues

Chorionic Gonadotrophin (HCG – human chorionic gonadotrophin)
 Corticotrophin (ACTH)
 Growth hormone (HGH, somatotrophin)

II. *Doping methods*

- A. Blood doping
- B. Pharmacological, chemical and physical manipulation

III. *Classes of drugs subject to certain restrictions*

- A. Alcohol
- B. Marijuana
- C. Local anaesthetics
- D. Corticosteroids

Note:

The above list is the list of Doping Classes and Methods as adopted by the International Olympic Committee in April 1989.

* For testosterone, the definition of a positive depends upon the following:
 – the administration of testosterone or the use of any other manipulation having the result of increasing the ratio in urine of testosterone/epitestosterone to above 6.

Inledning

Medlemsstaterna i Europarådet, övriga stater som är parter i den europeiska kulturkonventionen samt övriga stater som har undertecknat denna konvention,

som beaktar att Europarådets syfte är att skapa en fastare enhet mellan medlemsstaterna för att skydda och främja de ideal och principer som utgör deras gemensamma arv och för att underlätta deras ekonomiska och sociala framskridande;

som är medvetna om att idrotten bör spela en viktig roll för skyddet av hälsan, i etisk och fysisk fostran och för främjandet av internationell förståelse;

som är oroade över den växande användningen av dopningsmedel och dopningsmetoder bland idrottsmän och idrottsskvinnor inom all idrott och över följderna härav för deltagarnas hälsa och idrottens framtid;

som är medvetna om att detta problem äventyrar de etiska principer och pedagogiska värden som är inskrivna i internationella olympiska kommitténs stadga, UNESCO:s internationella stadga för idrott och fysisk fostran och i resolution (76) 41 av Europarådets ministerkommitté, känd som "den europeiska stadgan om idrott för alla";

som erinrar sig bestämmelser, program och deklarationer mot dopning antagna av de internationella idrottsorganisationerna;

som är medvetna om att offentliga myndigheter och frivilliga idrottsorganisationer har kompletterande ansvar för bekämpandet av dopning inom idrott, i synnerhet för att säkerställa att idrottsevenemang genomförs korrekt i enlighet med principen om rent spel och för att skydda deltagarnas hälsa,

som erkänner att dessa myndigheter och organisationer måste samverka på alla lämpliga nivåer för att nå dessa mål;

som erinrar om de resolutioner om dopning som antagits av konferensen mellan europeiska idrottsansvariga ministrar och särskilt resolution nr 1 antagen vid den sjätte konferensen i Reykjavik år 1989;

som erinrar om att Europarådets ministerkommitté redan har antagit resolution (67) 12 om dopning av idrottsmän, rekommendation nr R(79)8 om dopning inom idrotten, rekommendation nr R(84)19 om den europeiska stadgan mot dopning inom idrotten och rekommendation nr R(88)12 om anordnande av oanmälda dopningskontroller vid sidan av tävlingarna;

som erinrar om rekommendation nr 5 om dopning, antagen av UNESCOs andra internationella konferens för idrottsansvariga ministrar och högre tjänstemän i Moskva (1988);

som dock är beslutna att vidta ytterligare och kraftigare gemensamma åtgärder i syfte att minska och slutligen avskaffa dopning inom idrotten med utgångspunkt i de etiska värden och praktiska åtgärder som inskrivits i dessa handlingar,

har kommit överens om följande.

Artikel 1***Konventionens ändamål***

Parterna åtar sig i syfte att minska och slutligen avskaffa dopning inom idrotten att, inom ramarna för sina respektive konstitutionella befogenheter, vidta nödvändiga åtgärder för att tillämpa bestämmelserna i denna konvention.

Definitioner samt konventionens räckvidd:

1. I denna konvention avses med
 - a. "dopning inom idrott" förmedling till idrottsmän eller idrottskvinnor, eller dessa personers bruk av, farmakologiska grupper av dopningsmedel eller dopningsmetoder;
 - b. "farmakologiska grupper av dopningsmedel eller dopningsmetoder", med förbehåll för punkt 2 nedan, de grupper av dopningsmedel eller dopningsmetoder som förbjudits av vederbörande internationella idrottsorganisationer och som finns upptagna i listor som godkänts av Övervakningsgruppen enligt villkoren i artikel 11:1b;
 - c. "idrottsmän och idrottskvinnor" sådana personer som regelbundet deltar i organiserade idrottsaktiviteter.
2. Till dess att en lista över förbjudna farmakologiska grupper av dopningsmedel och dopningsmetoder godkänns av Övervakningsgruppen enligt villkoren i artikel 11:1b., skall den referenslista som finns upptagen i bilagan till denna konvention vara tillämplig.

Artikel 3

Samordning inom länderna

1. Parterna skall samordna politik och åtgärder inom de ministerier och myndigheter som ansvarar för frågor om bekämpning av dopning inom idrotten.
2. De skall säkerställa en praktisk tillämpning av denna konvention och särskilt att kraven i artikel 7 uppfylls genom att, då så är lämpligt, anförtro genomförandet och tillämpningen av vissa av bestämmelserna i denna konvention åt en utsedd statlig eller icke-statlig idrottsmyndighet eller åt en idrottsorganisation.

Artikel 4

Åtgärder för att begränsa tillgången till och bruket av förbjudna dopningsmedel och dopningsmetoder

1. Parterna skall, när så är lämpligt, anta lagar eller föreskrifter eller vidta administrativa åtgärder för att begränsa tillgången till (inklusive bestämmelser för att kontrollera omsättning, innehav, införsel, distribution och försäljning) samt bruket inom idrotten av förbjudna dopningsmedel och dopningsmetoder och i synnerhet anabola steroider.
2. I detta syfte skall parterna eller, i förekommande fall, vederbörande icke-statliga organisationer, ställa upp som kriterium för beviljande av offentliga bidrag till idrottsorganisationer att de effektivt tillämpar föreskrifter mot dopning.
3. Dessutom skall parterna
 - a. bistå sina idrottsorganisationer med finansiering av dopningskontroller och analyser, antingen genom direkta anslag eller bidrag eller genom att beakta kostnaderna för sådana kontroller och analyser vid fastställandet av de totala anslag eller bidrag som dessa organisationer skall tilldelas;
 - b. vidta lämpliga åtgärder för att under en avstängningsperiod vägra tilldelning av bidrag från allmänna medel för träningsändamål till enskilda idrottsmän och idrottskvinnor, som har avstängts till följd av ett dopningsbrott;
 - c. främja, och i förekommande fall för sina idrottsorganisationer under-

lätta, genomförandet av de dopningskontroller som krävs av vederbörande internationella idrottsorganisationer, antingen under eller vid sidan av tävlingarna; och

d. främja och underlätta idrottsorganisationernas förhandlingar om avtal som gör det möjligt för deras medlemmar att bli testade av vederbörligen auktoriserade dopningskontrollgrupper i andra länder.

4. Parterna förbehåller sig rätten att anta föreskrifter mot dopning och att organisera dopningskontroller på eget initiativ och på eget ansvar, förutsatt att dessa överensstämmer med de relevanta principerna i denna konvention.

Artikel 5

Laboratorier

1. Varje part åtar sig att

a. antingen upprätta eller underlätta upprättandet på sitt territorium av ett eller flera laboratorier för dopningskontroll, vilka kan komma ifråga för godkännande enligt de kriterier som antagits av vederbörande internationella idrottsorganisationer och godkänts av Övervakningsgruppen enligt bestämmelserna i artikel 11:1b; eller

b. bistå sina idrottsorganisationer, så att de får tillträde till ett sådant laboratorium på en annan parts territorium.

2. Dessa laboratorier skall uppmuntras att

a. vidta lämpliga åtgärder för att anställa och anlita, utbilda och omskola kvalificerad personal;

b. lägga upp lämpliga program för forskning och utveckling rörande dopningsmedel och metoder som används eller avses användas i dopningssyfte inom idrotten och rörande analytisk biokemi och farmakologi för att nå en bättre förståelse av olika ämnens effekter på människokroppen samt deras inverkan på idrottsliga prestationer;

c. omedelbart publicera och cirkulera nya rön från sin forskning.

Artikel 6

Utbildning

1. Parterna åtar sig att, när så är lämpligt i samarbete med berörda idrottsorganisationer och med massmedier, utarbeta och genomföra utbildningsprogram och informationskampanjer som betonar de hälsorisker som dopning innebär samt den skada som den innebär för idrottens etiska värden. Dessa program och kampanjer skall rikta sig till både ungdomar i skolor och idrottsföreningar och deras föräldrar samt till vuxna idrottsmän och idrottskvinnor, idrottsfunktionärer, instruktörer och tränare. För dem som arbetar inom det medicinska området skall sådana utbildningsprogram betona respekten för medicinsk etik.

2. Parterna åtar sig att i samarbete med berörda regionala, nationella och internationella idrottsorganisationer uppmuntra och främja forskning om olika sätt att utarbeta vetenskapligt grundade fysiologiska och psykologiska träningsprogram som respekterar människans integritet.

Samarbete med idrottsorganisationerna om åtgärder som skall vidtas av dem

1. Parterna åtar sig att uppmuntra sina idrottsorganisationer och genom dem de internationella idrottsorganisationerna att utforma och tillämpa alla lämpliga åtgärder inom deras kompetensområde mot dopning inom idrotten.

2. För detta ändamål skall de uppmuntra sina idrottsorganisationer att klarlägga och harmonisera sina respektive rättigheter, skyldigheter och åligganden, särskilt genom att harmonisera sina

a. bestämmelser mot dopning på grundval av de bestämmelser som vederbörande internationella idrottsorganisationer kommit överens om;

b. listor över förbjudna farmakologiska grupper av dopningsmedel och förbjudna dopningsmetoder på grundval av de listor som vederbörande internationella idrottsorganisationer kommit överens om;

c. förfaranden för dopningskontroll;

d. disciplinära förfaranden med tillämpning av överenskomna internationella naturrättsliga principer och säkerställande av respekten för misstänkta idrottsmäns och idrottskvinnors grundläggande rättigheter; dessa principer kommer att omfatta

i. att de rapporterade och de disciplinära organen skall vara åtskilda från varandra;

ii. sådana personers rätt till en opartisk rättslig prövning och till biträde eller ombud;

iii. klara och praktiskt tillämpbara bestämmelser om rätt att föra talan mot varje avgörande;

e. förfaranden för genomdrivande av effektiva sanktioner mot befattningshavare, läkare, veterinärer, instruktörer, sjukgymnaster och andra ansvariga eller medhjälpare som är inblandade i idrottsmäns och idrottskvinnors överträdelse av föreskrifter mot dopning.

f. förfaranden för ömsesidigt erkännande av avstängningar och andra sanktioner som åläggs av andra idrottsorganisationer i samma land eller i andra länder.

3. Dessutom skall parterna uppmuntra sina idrottsorganisationer att

a. i verkningsfull omfattning införa dopningskontroller, inte enbart vid utan även utan förvarning vid lämplig tidpunkt vid sidan av tävlingar; kontrollerna skall genomföras på ett sätt som är rättvist för alla idrottsmän och idrottskvinnor och även omfatta testning och omtestning av personer som, när så är lämpligt, valts ut slumpvis;

b. förhandla fram avtal med idrottsorganisationer i andra länder, varigenom en idrottsman eller idrottskvinna som tränar i ett annat land kan testas av en vederbörligen auktoriserad dopningskontrollgrupp i det landet;

c. klarlägga och harmonisera bestämmelser om rätt att delta i idrottsevenemang, vilka skall omfatta bestämmelser mot dopning;

d. främja idrottsmäns och idrottskvinnors aktiva egna deltagande i internationella idrottsorganisationers arbete mot dopning;

e. fullt och effektivt utnyttja de möjligheter som finns att tillgå för dopningsanalys vid de laboratorier som föreskrivs i artikel 5, såväl under som utom idrottstävlingar;

f. studera vetenskapliga träningsmetoder och dra upp riktlinjer, avpassade för varje idrottsgren, för att skydda idrottsmän och idrottskvinnor i alla åldrar.

Internationellt samarbete

1. Parterna skall nära samarbeta i frågor som täcks av denna konvention och skall främja ett liknande samarbete mellan sina idrottsorganisationer.

2. Parterna åtar sig att

a. uppmuntra sina idrottsorganisationer att agera på ett sätt som främjar tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention inom alla berörda internationella idrottsorganisationer som de är knutna till, vari inbegrips vägran att godkänna anspråk på världsrekord eller regionala rekord, om dessa inte åtföljs av en bestyrkt rapport om negativt dopningsprov;

b. främja samarbete mellan personalen i sina laboratorier för dopningskontroll, upprättade eller verksamma i enlighet med artikel 5; och

c. inleda bilateralt och multilateralt samarbete mellan sina behöriga organ, myndigheter och organisationer för att även på internationell nivå uppnå de syften som anges i artikel 4:1.

3. De parter som har laboratorier som upprättats eller är verksamma i enlighet med artikel 5 åtar sig att bistå andra parter så att dessa kan förvärva den erfarenhet, kompetens och teknik som behövs för att de skall kunna upprätta sina egna laboratorier.

Artikel 9

Förmedling av information

Varje part skall till Europarådets generalsekreterare på ett av Europarådets officiella språk lämna all relevant information om de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som har vidtagits för att efterkomma bestämmelserna i denna konvention.

Artikel 10

Övervakningsgrupp

1. För denna konventions ändamål upprättas härmed en Övervakningsgrupp.

2. Varje part kan i Övervakningsgruppen företräddas av en eller flera delegater. Varje part skall ha en röst.

3. Varje stat som omnämns i artikel 14:1 och som inte är part i denna konvention får i Övervakningsgruppen representeras av en observatör.

4. Övervakningsgruppen kan genom enhälligt beslut inbjudas en stat utanför Europarådet, vilken inte är part i denna konvention, samt berörda idrottsorganisationer eller yrkesorganisationer att företräddas genom en observatör vid ett eller flera av dess möten.

5. Övervakningsgruppen skall sammankallas av Europarådets generalsekreterare. Dess första möte skall hållas så snart det är praktiskt möjligt och i varje händelse inom ett år från dagen för denna konventions ikraftträdande. Därefter skall den sammanträda närhelst det behövs på initiativ av generalsekreteraren eller en part.

6. Deltagande av en majoritet av parterna krävs för beslutförhet vid möte med Övervakningsgruppen.

7. Övervakningsgruppen skall sammanträda bakom stängda dörrar.

8. Övervakningsgruppen skall, med förbehåll för bestämmelserna i denna konvention, utarbeta och enhälligt anta sin arbetsordning.

1. Övervakningsgruppen skall vaka över tillämpningen av denna konvention. Den kan i synnerhet

a. kontinuerligt se över bestämmelserna i denna konvention och undersöka vilka ändringar som kan bli nödvändiga,

b. godkänna den i artiklarna 2:1 och 2:2 angivna förteckningen över farmakologiska grupper av dopningsmedel och dopningsmetoder som har förbjudits av vederbörande internationella idrottsorganisationer liksom varje ändring i denna lista, samt kriterierna för godkännande av de i artikel 5:1a angivna laboratorierna och varje ändring avseende dessa kriterier som har antagits av nämnda organisationer, samt fastställa datum för ikraftträdandet av besluten i fråga,

c. samråda med berörda idrottsorganisationer,

d. avge rekommendationer till parterna rörande de åtgärder som bör vidtas för denna konventions ändamål,

e. rekommendera lämpliga åtgärder för att hålla berörda internationella organisationer och allmänheten underrättad om den verksamhet som bedrivs inom ramen för denna konvention,

f. avge rekommendationer till ministerkommittén rörande inbjudan till stater utanför Europarådet att ansluta sig till denna konvention,

g. lämna förslag till åtgärder som kan förbättra effekten av denna konvention.

2. För att fullgöra sina åligganden får Övervakningsgruppen på eget initiativ föranstalta om möten med expertgrupper.

Artikel 12

Övervakningsgruppen skall efter varje möte avge en rapport till Europarådets ministerkommitté om sitt arbete och om hur konventionen fungerar.

Artikel 13

Ändringar i konventionens artiklar

1. Ändringar i denna konventions artiklar kan föreslås av en part, av Europarådets ministerkommitté eller av Övervakningsgruppen.

2. Europarådets generalsekreterare skall vidarebefordra varje ändringsförslag till de stater som anges i artikel 14 och till varje stat som har anslutit sig eller inbjudits att ansluta sig till denna konvention i enlighet med bestämmelserna i artikel 16.

3. Övervakningsgruppen skall underrättas om varje ändring som föreslås av en part eller av ministerkommittén senast två månader före det sammanträde vid vilket ändringen skall behandlas. Övervakningsgruppen skall till ministerkommittén avge sitt yttrande över den föreslagna ändringen, i förekommande fall efter samråd med berörda idrottsorganisationer.

4. Ministerkommittén skall överväga den föreslagna ändringen samt yttranden avgivna av Övervakningsgruppen och får därefter anta ändringen.

5. Texten till varje ändring som antas av ministerkommittén i enlighet med punkt 4 i denna artikel skall översändas till parterna för godtagande.

6. Varje ändring som antas i enlighet med punkt 4 i denna artikel träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om en månad efter det att samtliga parter har underrättat generalsekretären om sitt godtagande av ändringen.

Artikel 14

1. Denna konvention skall stå öppen för undertecknande av Europarådets medlemsstater, andra stater som är parter i europeiska kulturkonventionen samt icke-medlemsstater som har deltagit i utarbetandet av denna konvention, vilka kan uttrycka sitt samtycke till att vara bundna av konventionen genom

a. undertecknande utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande eller

b. undertecknande med förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande, följt av ratifikation, godtagande eller godkännande.

2. Ratifikations-, godtagande- eller godkännandecinstrumenten skall deponeras hos Europarådets generalsekreterare.

Artikel 15

1. Konventionen träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om en månad från den dag då fem stater, inbegripet minst fyra medlemsstater i Europarådet, har uttryckt sitt samtycke till att vara bundna av konventionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 14.

2. I förhållande till varje undertecknande stat som senare uttrycker sitt samtycke till att vara bunden av konventionen, träder denna i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om en månad från dagen för undertecknandet eller den dag då ratifikations-, godtagande- eller godkännandecinstrumentet deponerades.

Artikel 16

1. Efter denna konventions ikraftträdande får Europarådets ministerkommitté, efter samråd med parterna, inbjuda en icke-medlemsstat att ansluta sig till konventionen genom ett majoritetsbeslut i enlighet med artikel 20 d i Europarådets stadga och genom enhälligt beslut av företrädarna för de fördragsslutande stater som har säte i ministerkommittén.

2. I förhållande till en stat som ansluter sig till konventionen, träder denna i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om en månad från den dag då anslutningsinstrumentet deponerades hos Europarådets generalsekreterare.

Artikel 17

1. En stat kan vid tidpunkten för undertecknandet eller när den deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument ange på vilket territorium eller vilka territorier denna konvention skall tillämpas.

2. Varje stat kan vid vilken senare tidpunkt som helst, genom en förklaring ställd till Europarådets generalsekreterare, utsträcka tillämpningen av denna konvention till varje annat territorium som anges i förklaringen. I förhållande till ett sådant territorium träder konventionen i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om en månad från den dag då generalsekreteraren mottog förklaringen.

3. En förklaring som har avgivits i enlighet med de båda föregående punkterna kan, beträffande varje territorium som anges i en sådan förklaring, återtas genom en notifikation ställd till generalsekreteraren. Ett så-

dant återtagande skall bli gällande från och med den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om sex månader från den dag då generalsekreteraren mottog notifikationen.

Prop. 1989/90: 142

Bilaga 2

Artikel 18

1. Varje part kan när som helst säga upp denna konvention genom ett meddelande ställt till Europarådets generalsekreterare.

2. En sådan uppsägning blir gällande från och med den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om sex månader från den dag då generalsekreteraren mottog notifikationen.

Artikel 19

Europarådets generalsekreteterare skall notifiera parterna, Europarådets övriga medlemsstater, övriga stater som är parter i den europeiska kulturkonventionen, de icke-medlemsstater som har deltagit i utarbetandet av denna konvention och varje annan stat som har anslutit sig eller inbjudits att ansluta sig till denna konvention om

- a. undertecknande i enlighet med artikel 14,
- b. deponering av ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument i enlighet med artiklarna 14 eller 16,
- c. dag för konventionens ikraftträdande i enlighet med artiklarna 15 och 16,
- d. information som lämnats enligt artikel 9,
- e. varje rapport som utarbetats enligt artikel 12,
- f. varje ändringsförslag eller ändring som antagits enligt artikel 13 samt om dagen för ändringens ikraftträdande,
- g. varje förklaring som avgivits enligt artikel 17,
- h. varje notifikation som lämnats enligt artikel 18 samt om den dag då uppsägningen träder i kraft,
- i. varje annan åtgärd, notifikation eller underrättelse som rör denna konvention.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat denna konvention.

Upprättad i Strasbourg den 16 november 1989, på engelska och franska, vilka båda texter är lika giltiga, i ett enda exemplar som skall deponeras i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekreterare skall översända bestyrkta kopior till varje medlemsstat i Europarådet, övriga stater som är parter i den europeiska kulturkonventionen, de icke-medlemsstater som har deltagit i utarbetandet av denna konvention och till varje stat som inbjuds att ansluta sig till den.

Förteckning över remissinstanser

Prop. 1989/90: 142

Bilaga 3

1. Riksåklagaren
2. Rikspolisstyrelsen
3. Socialstyrelsen
4. Generaltullstyrelsen
5. Lantbruksstyrelsen
6. Konsumentverket/KO
7. Hovrätten över Skåne och Blekinge
8. Kammarrätten i Stockholm
9. Landstingsförbundet
10. Stockholms läns landsting
11. Svenska kommunförbundet
12. Landsorganisationen i Sverige
13. Tjänstemännens centralorganisation
14. SACO/SR
15. Svenska Läkaresällskapet
16. Apoteksbolaget AB
17. Apotekarsocieteten
18. Läkemedelsindustrins branschorganisationer LIF-RUFI
19. Sveriges Riksidrottsförbund